

Exista oameni care s-au facut cruce, pt ca noi sa putem purta azi la gat cruci de aur. Uitam cine suntem ... Suntem nascuti in locul, pe care, acum mai bine de 2000 de ani, primul Apostol al Mantuitorului - Sfantul Andrei – l-a considerat vrednic pentru botezare.

Asa s-a nascut crestinismul la romani. Nu l-am primit din carti, nici din auzite si nici din vreo alta minte „profetica”, ci l-am primit din chiar mainile celui care a fost ucenic al Sf Ioan Botezatorul, iar apoi, ucenic al Fiului lui Dumnezeu.

Pentru o intelegere mai buna va propun urmatoarea comparatie. Toate popoarele vecine Romaniei se crestineaza abia in jurul anului 1000 si asta datorita unor conjuncturi politice.

Rusia Kieveana se crestineaza in 988 când Prințul Vladimir I a adoptat în mod oficial religia Imperiului Bizantin ca religie de stat.

Bulgaria se crestineaza in anul 865, cand tarul Boris a optat pentru aceasta solutie din motive politice pentru a se apropia de bizantini.

Creștinarea sârbilor a avut loc pe timpul domniei cneazului Mutimir pe la anul 891.

Ungurii se crestineaza in jurul anului 1000 sub conducerea regelui Ștefan I.

Crestinarea Poloniei a început cu botezul ducelui Mieszko I, în Sâmbăta Mare de 14 aprilie 966.

Asadar singurul popor crestinat inca de la inceput si fara vreo motivatie politica a fost poporul daco-roman.

Limba latină și credința creștină au fost factorii care au contribuit la consolidarea procesului de unificare etnică, lingvistică și spirituală a populației din aceasta zona. Romanizarea și creștinarea au fost două procese paralele, iar la încheierea lor a apărut în istorie un popor nou, cel român, cu o credință nouă, cea creștină.

Cu alte cuvinte, poporul român s-a născut creștin, iar creștinismul românesc este de origine apostolică, Sfantul Andrei fiind cel care ne semneaza certificatul de botez.

Nu intamplator Catedrala Mantuirii Neamului care se construiește astazi va fi inchinata Sfantului Andrei.

Avem o descendenta uriasa. Paradoxal, poate prea mare pentru un popor atat de mic si incercat, dar cu toate acestea neclintit in fata vremurilor. Si poate, nu intamplator, acest pamant a fost numit de Papa Ioan Paul al II lea : Gradina Maicii Domnului... Atat doar ca, din cand in cand, ar trebui sa mai punem mana pe furtun ca s-o udam si s-o curatam de balarii. [George Grigoriu](#)